

RAJAKOIRA

RAJAN KOIRAMIEHET RY:N TIEDOTUSLEHTI

Joint Operation

Ursus III **S. 3**

Kilpakoiran-
kouluttajan
mietteitä

S. 15

Rajavartiolaitoksen
koirat

S. 18

Verkossa
www.rajankoiramiehet.fi

PÄÄKIIRJOITUS

JULKAISIA

Rajan koiramiehet ry

ILMESTYMINEN

Rajakoiralehti ilmestyy neljä kertaa vuonna 2007. 21. vuosikerta.

TOIMITUKSEN OSOITE

Päätoimittaja:

Ari Komulainen

Kitsintie 39 A

81650 Hattuvaara

044-5234772

työ: 020 410 3600

fax: 020 410 3609

Sähköposti:

ari.komul@mbnet.fi

RVL:n sähköposti:

Komulainen Ari P-KR

TILAUKSET

Rajan koiramiehet ry:n ja

Sotakoirayhdistys ry:n

varsinaiset- ja kannatus-

jäsenet saavat lehden

jäsenetuna. Jäsen- ja

kannatusjäsenmaksu 2007 20 euroa.

ILMOITUSMARKKINOINTI

Media X-Pertti OY

Asemanaukio 7 04200 Kerava

sähköposti:

media.xpertti@saunalahti.fi

ILMOITUSMARKKINOINNIN

VALVONTA JA LASKUTUS

PL 61, 04201 Kerava

09-3487 6021

fax: 09-3487 6020

PANKKIYHTEYS

Lieksan OP

534307-489326

PAINOPIIKKA

KS Paino Oy

Kajaani 2007

KANSIKUVA

Ari Komulainen

Joulun lähestyessä on mukava esittää toiveita joulupukin suuntaan. Itse toivoisin Korvatunturin porovaljakonohjaajalta kuutta ylimääräistä tuntia vuorokauden sekä kykyä kommunikoida suomeksi ohjaamani koiran kanssa. Jostain syystä puhumme koiran kanssa aika ajoin täysin eri kieltä. Hiljaa käskyn koira ymmärtää että huudetaan, seuraa käskyn se ymmärtää eteen menona ja tätä rataa.

Valoa Rajavartiolaitoksen koiranohjaajan ikkunaan on sytyttänyt koiratyöryhmä, joka on syksyn aikana pohtinut rajakoirien kotihoitosopimuksen sisältöä ja koirien ruokarahaa. Rajan koiramiesten edustajana työryhmässä on toiminut Juha Pasanen. Valo on ehkä väärä sana, mutta on toivoa siitä, että Rajavartiolaitoksessa työskentelee ihmisiä, jotka osaavat ajatella myös koiranohjaajan näkökulmasta. Työryhmälle täytyy esittää lämpimät kiitokset valojen sytyttämisestä.

Rajakoirien ja koiranohjaajien kuntohuippu kannattaa ajoittaa tulevana vuonna maaliskuun alkuun. Rajan koiramiehet ry järjestää yhteistyössä SPL Itäkarjalan kanssa maaliskuussa 4.-5.3.2008 Lieksassa virkakoirien vetohiihtomestaruuskilpailut.

Rajan koiramiehet ry:n sääntömääräinen vuosikokous pidetään kisojen aikaan 4.3.2008 Lieksassa, jonne yhdistyksen jäsenet ovat tervetulleita. Kokouksen tarkempi aika ja paikka ilmoitetaan sähköpostilla ja yhdistyksen verkkosivuilla. Kokoukseen, kuten myös kisoihin, olisi toivottavaa saada runsas osanotto.

Toivotan omasta puolestani Hyvää ja Rauhallista Joulua sekä menestyksestä Uutta Vuotta 2008!

Rajan koiramiehet ry

Puheenjohtaja **Jarko Ahonen**

Teksti ja kuvat Jarko Ahonen

Joint Operation Ursus III

Peltoa riitti rajan pinnassa silmäkantamattomiin.

Euroopan Unionin rajaturvallisuusviraston, Frontexin yhteisoperaatio Ursus III toteutettiin 28.10.-4.11.2007 Romaniassa Ukrainan vastaisella rajalla. Operaatio oli ns. FJST (Frontex Joint Support Team) operaatio ja yksi Ukrainan ja EU-maiden välillä toteutettavista Five Borders operaatioista. Ursus III operaation tarkoituksena oli tunnistaa mahdollisia tulevia rajaturvallisuuteen vaikuttavia uhkia alueella, vaihtaa kokemuksia Romanian rajapoliisin ja muiden jäsenmaista lähetettyjen asiantuntijoiden kesken, sekä paljastaa laittontaa maahantuloa alueella.

Operaation johtajana toimi unkarilainen Jozsef Unszorg Frontexista. Suomesta operaatioon osallistui Petri Koivisto Kainuun rajavartiostosta, Jussi Kämppi ja Jarko Ahonen sekä rajakoira Rando Kaakkois-Suomen

rajavartiostosta. Asiantuntijoita oli lisäksi Bulgariasta, Hollannista, Italiasta, Itävallasta, Latviasta, Portugalista, Puolasta, Saksasta, Slovakiasta, Ukrainasta ja Unkarista.

Rando Romania-Ukraina rajalla.

Operaation tarkoitus

Operaatio oli hyvin pitkälle tiedon hankkimista Romanian rajapoliisin toimintatavoista rajavalvontaan ja rajatarkastuksiin liittyen. Rajavalvonnan ammattilaisia oli Suomesta ja Slovaakiasta, muiden maiden asiantuntijat olivat rajatarkastusten asiantuntijoita. Operaatiossa toimittiin Siretin ja Vicovin sektoreilla jotka vastaavat Suomen rajavartioalueita.

Molemmilla alueilla oli rajanylityspaikkoja sekä vihreätä rajaa valvottavana. Sektoreiden maastot erosivat huomattavasti toisistaan. Siretin alue (n. 30 km) oli pääosiltaan peltoa, kun taas Vicovin alueella (n. 50 km) oli satoja metrejä korkeita vuoria, metsää ja peltoa.

Kansainväliset edustajat jaettiin kahteen ryhmään joista toinen ryhmä oli aluksi Vicovissa ja toinen Siretissä. Koiria mukana oli vain Suomen edustajilla.

Koirankäyttöä ja koulutusta

Romanian rajapoliisin koirankäyttö painottui molemmilla alueilla huume-koiriin. Siretin neljä koira työsken- telivät kaikki kansainvälisillä rajanylityspaikoilla jotka olivat Siret ja Vic- san, josta kulki kaksi junavuoroa päi- vässä. Koirilla tulosta oli saavutettu harvakseltaan.

Jäljestämiseen koulutettuja koiria Vicovin alueen kymmenestä koirasta oli yksi. Suojelu koulutettuja koiria oli kaksi, loput huumeaineidenilmai- suun koulutettuja koiria. Vicovin alu- eella oli vain pieni, Ukrainan ja Ro- manian kansalaisille tarkoitettu rajan- ylityspaikka, joten huumekoirien mää- rä kuulosti hieman ylimitoitetulta.

Romanian rajapoliisin koirien perus- koulutus on keskitetty yhteen keskuks- seen jossa koirat koulutetaan n. 18 kk ikäisiksi. Keskus sijaitsee Sibiu* kaupungissa. Koiranohjaaja kutsu- taan kuukauden kestävään perehdyt- tämiskoulutukseen, jossa tuleva työ- pari opettelee työskentelemään yh- dessä.

Koiramateriaali oli aavistuksen verran epävarman oloista.

Tämän jälkeen koulutus ja koulut- tautuminen on koiraryhmien ja ohjaa- jan vastuulla. Koirat koulutetaan, ai- nakin huumekoirien osalta, vain yh- teen tehtävään eli huumeaineiden ilmaisuun. Koirille ei kouluteta mitään muuta, esim. hallittavuutta, näin aina- kin periaatteessa. Lyhyistä juttutu- oioista koiranohjaajien kanssa tulkin välityksellä kuitenkin ilmeni että oh-

jaajat kouluttavat koirille mm. totte- levaisuutta joka on vähääkään toimi- kykyä omaavalle koiralle järkevää.

Rajapoliisin koiraryhmillä on joka kuukausi yksi yhteinen koulutuspäivä ja sektoreilla on koiranohjaajien kou- lutuksesta vastaava rajapoliisi jolla yleensä on myös muun henkilöstön koulutusvastuuta. Näin ainakin Vic- ovin sektorilla.

Maarajojen valvontaan rakennettu valvonta-auto varustettuna lämpökameralla.

Koiran vähäinen käyttö maastorajavalvontaan ainakin suomalaisia hiukan ihmetytti. Luottamus teknisiin valvontavälineisiin, paikallisten ihmisten apuun ja naapurimaan virkaveljiin rajavalvonnassa oli melko vankkumattonta. Myös vähäinen rajatapahtumien määrä tuodittaa helposti ruususen uneen, kuten kotimaan toiminnassa aika ajoin on havaittavissa.

Yhteenvetoa Romanian reissusta koiranohjaajan näkökulmasta

Suomalaisella rajakoiralla tuli tarkastettua Romaniassa pari junaa, joku-nen kilometri rajaa ja muutama kymmenen autoa. Koira oli koulutuksen painopisteen osalta hieman väärä tähän operaatioon, koska toimittiin pääsääntöisesti rajatarkastuskoiran tehtäväkentänpiirissä. Operaation ennakkotietojen vaillinaisuus reissun hakuprosessin aikana valitettavasti antoi ymmärtää Gordius ja Ursus I operaation tyylisestä tehtävästä, joissa pääpaino oli ollut rajavalvontakoiran käytöllä.

Joka tapauksessa koiran työskentelyssä ei moitteen sijaa ollut ja koira herätti jonkin asteista luottamusta ulkomaiden edustajissa, vaikka tulokset jäivät yhteen todennäköisen vanhan kätköpaikan ilmaisuun. Yöpymiset koira suoritti reissun ajan mallikkaasti lentopoksissa vuokra-autossa. Pari tuntia neljän tähden hotellissa riitti koiralle lämpötilan vuoksi.

Ongelmia mm. lenkkien aikana tuotti joka puolella parveilleet kulkukoirat joita riitti. Radautin kaupungin keskustassa oli muun muassa tilanne jossa kuuden koiran lauma hyökkäsi, mutta onneksi katukoirat olivat ambivalentinkäyttäytymisen mestareita. Romanian rajapoliisin koirien tasosta on vaikea lähteä sanomaan tarkemmin, koska nähty otanta operaation aikana oli suppea. Nähdyn koiramateriaalin perusteella voisi sanoa että yhden asian kouluttaminen ainakin et-

sintäkoirille lienee järkevää. Koirien itsevarmuus, fyysinen olemus ja olosuhteet työajan ulkopuolella eivät kovin suurta luottamusta toimintavarmuudesta ja sen ylläpitämisestä herättäneet.

Päällimmäisenä jäi varsinkin Vicovin alueella tunne koiranohjaajan työnkuvasta tiettyinä statuksena, johon kuu-

lui saksanpaimenkoira, varusteliivi ja hieman muista virkamiehistä poikkeavat päällysvaatteet sekä esimiesten viralliset versiot mihin koirat pystyy. Koirien ja ohjaajien koulutuksesta vastanneen rajapoliisin ammattitaito myös herätti Vicovissa pienen kysymysmerkin. Eikä vain koiranohjaajan silmissä.

Mönkijää, kuten virka-autoja sai ajaa vain koulutuksen saaneet rajapoliisit.

Partioon maastoautoilla ja mönkijällä jossain Siretin sektorin itäreunalla.

Romanian rajapoliisin huumekoirien mestari 2007.

Vicovin sektorilla paikallinen kouluttaja esittelee koiralla temppuja.

Romanialais-Bulgaarilais-Hollantilainen partio sekä suomalainen rajakoira.

Siretin kansainvälisellä rajanylityspaikalla ajoneuvon tarkastaminen.

Romanian rajapoliisin pitkäase Hollannin rajapoliisin edustajan tutkittavana.

***Hyvää Joulua ja tulevaa vuotta 2008!
Toivottaa Rajan koiramiehet ry***

Pelastuskoirien SM yhteistyössä eri viranomaisten kanssa

Pelastuskoirien SM-joukkuekatselmus pidettiin todentuntuisissa tehtävissä Pelastusopiston harjoitusalueella.

Suomen Palveluskoiraliiton vuodesta 1994 järjestämä pelastuskoiraryhmien tasotesti eli Pelastuskoirien SM-joukkuekatselmus teki tänä vuonna historiaa, sillä toisena merkittävänä järjestäjänä oli Pelastusopisto.

Koetta suunnittelemassa ja toteuttamassa olivat myös poliisi ja rajavartiolaitos sekä Vapaaehtoinen pelastuspalvelu. Talkootöistä vastasivat Siilinjärven – Maaningan Pelastuskoirat sekä Kuopion Palvelus- ja seurakoiraharrastajat.

SM-joukkuekatselmus pidettiin Kuopiossa 21. – 23.9.2007. Koetointimittijan ja kokeen puuhanaisen Eija Rytkösen mielestä pelastusviranomaisten mukana olo antoi toden tuntua tehtäviin.

– Meidät jätettiin metsätielle ja sanottiin, että odottakaa tässä. Puolen tunnin kuluttua tulikin poliisi ja rajavartiolaitos paikalle. He antoivat tehtävän, kuvailevat osallistujat.

Savossa pelastuskoirat ovat tehneet yhteistyötä viranomaisten kanssa jo vuosia. Ylikonstaapeli Jari Kaukosen mukaan on tarkoituksen mukaista tiivistää yhteistyötä pelastuskoiriin. Pohjois-Savossa poliisi on ollut mukana hälytysryhmän koiria testatessa, joten poliisissa on tarkat tiedot jokaisen koirakon tasosta.

Pelastusopisto panostaa koiriin

Pelastusopiston pelastuskoiranohjaajien kurssien kurssinjohtaja opettaja Olavi Savolaisen mukaan SM-katselmus sopii hyvin osaksi pelastuskoiranohjaajien koulutusta

– Tavoitteenahan on kouluttaa pelastuskoiranohjaajia Vapepan hälytysryhmiin sekä pelastustoimen vastuul-

la ja ylläpitämiin oleviin väestönsuojeluorganisaation pelastuskoiramuodostelmiin.

SM-joukkuekatselmuksen järjestelyt ovat vaatineet Pelastusopistolta todellista panostusta. Kisan järjestelytyötä tehtiin vuoden verran.

– Paikalliset koirayhdistykset ovat tärkeitä yhteistyökumppaneita maallimiehinä ja muissa tehtävissä. On ilo havaita miten vapaaehtoisjärjestöt ovat antaumuksella mukana. Myös vahva työpanos viranomaisten taholta on nähtävissä, sanoo Savolainen.

Palveluskoiraliiton puheenjohtaja Tapio Toivolan mukaan pelastuskoiratoiminta on poikkeuksellinen koiraharrastus reaalisen käyttötavoitteen, kadonneiden etsimisen ja auttamisen, takia.

– Useimmissa jäsenjärjestöissä on pelastuskoiratoimintaa. Perustasolla saisi olla enemmän volyyymiä. Mitä enemmän kokeita, sitä enemmän jalostuisi pelastuskoiria todellisiin etsintöihin, Toivola uskoo.

Kisapuitteet saivat kiitosta

Ylituomari Kari Anttonen kiittelee kisan puitteita huipputasoisiksi. Onhan Pelastusopisto Suomen mittavin ja kansainvälisestikin arvostettu pelastustoimen koulutuskeskus. Kilpailijat sanovat Pelastusopistoa pelastuskoiraväen kulttipaikaksi. Myös Vapaaehtoisen pelastuspalvelun keskustoimikunnan puheenjohtaja Kari Lehtola kiittää järjestelykoneistoa.

– Vapepan 48 kansalaisjärjestöstä puolet osallistuu operatiiviseen toimintaan. Koiraväki joutuu käyttämään vapaa-aikaansa niin koiran kouluttamiseen, harjoituksiin kuin etsintöihin. Pelastuskoirat ovat järjestelmämme runko ja kärki, Lehtola hymyilee.

Pelastuskoiraryhmät olivat viikonlopun ajan hälytysvalmiudessa. Heille annettiin suoritettavaksi mm. kadonneiden jäljestäminen, ensiapu, suunnistus ja maastoetsintä. Tehtäviin kuuluu myös raunioihin jääneiden uhrien etsintä sekä hallittavuus ja ketteryydestit.

Pelastusopiston raunioilla Pirkanmaan joukkue on löytänyt maalimiehen.

Pelastuskoirat toimivat Suomessa viranomaisten apuna eksyneiden etsinnässä. Niitä koulutetaan normaaliajan häiriötilanteiden ja poikkeusolojen varalta myös raunioetsintään. Suomen Palveluskoiraliitto on kouluttanut vapaaehtoisia pelastuskoiria ohjaajineen 1960-luvulta lähtien.

Viime vuonna pelastuskoirapartiot osallistuiivat 85 etsintään. Palveluskoiraliiton hälytysryhmiä oli eri puolilla Suomea yhteensä 20. Niissä toimi yhteensä 186 koiraa ja 263 koiranohjaajaa tai apuohjaajaa. Viimeisen kymmenen vuoden aikana Suomessa on ollut vuosittain 84–168 hälytystä, joihin pelastuskoirapartioita on osallistunut.

Parhaat pisteet menivät Ouluun

Tässä historiallisessa katselmuksessa parhaaseen suoritukseen ylsi Oulun joukkue. Siinä kilpailivat Riitta Pääkkö ja Repe, Johanna Marttila ja Väinö, Kimmo Jussinniemi ja Neri

sekä ryhmänjohtajana Jarmo Martiskainen.

– Tärkeämpi kuin voitto on vapaaehtoinen auttamistyö, joka tehdään koirien kanssa silloin, kun ihmiset tarvitsevat tositilanteessa apua. Kilpailuhan käy niin koirille kuin ohjaajillekin hyvästä harjoituksesta, voittajat sanovat.

Helsingin joukkue osallistui kahdella koirakolla kolmelle mitoitettuun kisaan ja päätyi toiseksi. Kolmanneksi sijoittuivat Pohjois-Karjalan pelastuskoirat. Kilpailijoiden mukaan pelastusopiston puitteet ja järjestelyt olivat erinomaiset.

Todentuntua ja oikeita haasteita

Tuloiltana joukkueet pystyttivät isot puolijoukkueteltat kamiinoineen. Joka joukkueella oli oma telttä. Joukkueille annettiin vhf-radiot, joilla pidettiin yhteyttä johtoon.

Suunnistustehtävää kilpailijat kuvailivat näin:

– Rasteilla ei ollut juuri mitään tehtäviä. Viidennellä rastilla oli kaksi henkilöä, jotka antoivat lisää kartoja loppua varten. Muutamaa rastia ei ollut merkitty karttoihin, vaan edellisellä rastilla oli annettu suunta ja etäisyys. Näiden rastien tarkka sijainti kartalla piti sitten esittää maalissa. Johto kyseli aina välillä tilannetta joukkueilta. Näin kuulumme myös muiden etenemisestä.

Heti suunnistuksen jälkeen maalissa oli ensiapurasti, missä piti tietää mitä tehdä 74-vuotiaalle hypotermiapotilaalle, jolla oli verenpainetauti, sydämen vajaatoiminta, osteoporoosi ja lievä muistihäiriö.

Oulun joukkueella koe alkoi epäonnisesti, sillä suunnistusosuus jouduttiin keskeyttämään. Sen takia meni myös ensiaputehtävä sivu suun.

– Olimme varmoja, että hänille jäämme. Ajattelimme, että kokemuksesta otetaan ja loppuun asti jatketaan, Riitta Pääkkö kertoo. Mutta oululaisten koirat toimivat erinomaisesti ja sunnuntain jäljestysosuus ratkaisi.

– Tämä rajavartiolaitoksen toteutama jälki oli todentuntuinen. Meille kerrottiin, että 23-vuotias muistikat-

koksia kärsivä nainen oli kadonnut edellisenä päivänä. Tietä pitkin ajaneet paikalliset asukkaat olivat edellisenä päivänä nähneet tuntomerkkeihin sopivan henkilön kolmessa eri kohdassa. Poliisi oli merkinnyt kohdat krepeillä. Paikat osoitettiin meille myös kartalla. Tehtävänä on etsiä kadonnut ja selvittää hänen liikkumisensa. Aikaa oli neljä tuntia.

Pelastuskoirien SM-joukkuekatse- selmuksen tulokset

1. Oulun seudun joukkue: Jarmo Martiskainen ryhmänjohtaja, x-rotuinen Väinö & Johanna Marttila, labradorinnoutaja Shaina & Kimmo Jussinniemi, saksanpaimenkoira Blackpick's Kuunpoika & Riitta Pääkkö. Yhteispisteet 1032.

2. Helsingin joukkue: Markku Suomenen rj, puolanalankopaimenkoira Oktet ze Spiewogry & Majka Borgström, espanjanvesikoira Harpo de Valneboeiro & Sam Widlund. Yhteispisteet 1006.

3. Pohjois-Karjalan pelastuskoirat: Kimmo Sairanen rj, sileäkarvainen noutaja Chiccoxen Just Joking & Minna Piironen, saksanpaimenkoira Bacteroides Zara & Pertti Karjalainen, rottweiler Musanterin Eko & Lea Kilpeläinen. Yhteispisteet 985.

4. Pirkanmaan Pelastuskoirat: Tuula Annola rj, hovawart Kieferhof's Showy Conjon & Mika Lehtonurmi, kultainen noutaja Golden Cub Christian Dior & Ilkka Heikkinen, hollannin paimenkoira kk Nambygo Fast Faust & Kirsi Viik. Yhteispisteet 969.

5. Keski-Suomen Pelastuskoirat: Kari Hirvonen rj, saksanpaimenkoira San Silt's Nalle & Maarit Rokkamäki, saksanpaimenkoira Musketeer's Xaro & Esko Hautala, belgianpaimenkoira groen. Taikurin Zing & Kirsi Karmala. Yhteispisteet 948.

6. Varsinais-Suomen joukkue: Vesa Mikkonen rj, x-rotuinen Saku & Marko Henttinen, bordercollie Tronic Ibozorr & Nina Pulli, rottweiler Musanterin Darra & Hannu Saarni. Yhteispisteet 937.

Voittoisa Oulun seudun joukkue: Riitta Pääkkö ja Repe, Johanna Marttila ja Väinö, Kimmo Jussinniemi ja Neri sekä ryhmänjohtajana Jarmo Martiskainen.

Teksti Antti Silvamaa Kuvat Jyrki Mustonen

PTR-harjoituspäivät 09-11.10.2007 Vuosanka

Oulun läänin eri viranomaisten huumekoirat kokoontuivat tälle vuodelta toista kertaa harjoituspäiville. Tämän vuoden ensimmäiset harjoituspäivät pidettiin tammi-kuun lopussa Kuusamossa ja silloin oli poliisikoiranohjaajilla järjestelyvuoro.

Tämän vuoden toisen harjoituspäivien järjestelyvuorossa oli Puolustusvoimat ja Kainuun Prikaatin huumekoiranohjaajat. Harjoituspäivät pidettiin Kainuun Prikaatin harjoitusalueella Vuosangassa 09-11.10. Vuosanka sijaitsee noin 80 km Kajaanista Kuhmon suuntaan. Siellä Puolustusvoimilla on hyvät harjoitusalueet ja maastoa riittää "silmänkantamattomiin". Tällä syrjäisellä harjoitusalueella oli ainakin se hyvä puoli, että kellään ei illalla tullut kiire "kylille" ja tanssiken-

gät pysty jättämään jo kassinpakkaus vaiheessa kotiin.

Harjoituspäivät alkoivat klo 12 koontumisella Kontiomäen Shellille, josta "autoletkassa" ajettiin Vuosangan harjoitusalueelle. Majoitus oli järjestetty henkilökunnan majoitusrakenuksesta ja ruoka tuotiin Kainun Prikaatista. Täytyy jälleen kerran kiittää Puolustusvoimien ruokahuoltoa, "ei tarvinnut nälkää nähdä näillä harjoituspäivillä." Muonitus puoli puolustusvoimissa hallitaan.

Harjoituspäivien järjestelyistä vastasivat Kainuun Prikaatista koiranohjaajat Jyrki Mustonen, Timo Mikkola, Heikki Palo sekä Sukevan vankilan koiranohjaaja Markku Kaipainen. ”Huoltopäällikkönä” toimi Jyrki Meriläinen Kuopion Varikolta.

Myös Puolustusvoimien koiratoiminnasta vastaava Yliluutnantti Jarkko Pulliainen Niinisalosta oli saapunut seuraamaan harjoituspäiviä.

Harjoituspäivien teemana oli huumeiden maastoetsinnät. Majoittumisen jälkeen harjoitukset alkoivat pyöriä neljällä rastilla, joissa kohteena oli kolme eri rakennusta ja yksi maastokohde. Harjoitukset sujuivat mukavasti ja järjestäjät olivat tehneet todella hyviä kätköjä, oli sekä vaikeita että helppoja. Ruokailun jälkeen valmistauduttiin saunaan ja illanviettoon.

Seuraava aamu tuli monelle ”ylälätyksenä” ja Kainuussa on ”lyhyet yöt” ja yöllä oli vielä tullut pakkaneen ja ensilumi satanut maahan, mutta onneksi kuitenkin ei niin paljon, että se ei häirinnyt maastoetsintöjä.

Toinen harjoituspäivä aloitettiin maastoetsinnällä, jokaiselle koiralle oli edellisenä päivänä tehty iso oma maastoalue, jossa yksi kätkö. Maastojen jälkeen lumen sulattua tehtiin vielä jälkiharjoitus.

Iltapäivä harjoiteltiin autohuoltolassa, jossa oli 5 eri rastia, sekä ajoneuvoja että sisätiloja. Kätkököt oli erittäin hyvin suunniteltu. Rasteilla oli myös korkeita kätköjä sekä helppoja että vaikeita.

Viimeisenä päivänä tehtiin aamupäivällä vielä palauttavat maastoetsinnät pienellä alueella sekä lopuksi motivoivat sisätilaetsinnät ja lounaan jälkeen pidettiin harjoitusten päätöstilaisuus.

Harjoituspäiville osallistui 15 huumekoiraa. Osallistujat olivat poliisin huumekoirat Oulusta ja Kuusamosta, Puolus-

tusvoimien koirat Kajaanista, Rajavartiolaitoksen koirat Kainuun Rajavartiostosta sekä Vankeinhoitolaitoksen koirat Sukevalta, Pelsolta ja Oulusta. Tällä kertaa ainoastaan Tullin huumekoirat eivät päässeet osallistumaan tapahtumaan.

Alustavasti sovittiin, että Kainuun Rajavartiosto järjestää seuraavat harjoituspäivät alkuvuodesta.

Lopuksi vielä kiitos Kainuun Prikaitin koiranohjaajille hienoista harjoituspäivistä.

Ruutipussi Barbaari on tomerana esineen ilmaisussa.

Naksutin rajakoiran koulutuksessa - esineilmaisuu

Kokeilimme naksutinta Vainikkalassa rajakoirilla jo vuosituhannen vaihteessa perinteisen koirankoulutuksen rinnalla. Hyvien kokemusten pohjalta aloimme tarkemmin miettiä naksuttimen soveltamista esine-etsintään. Lähtökohtana oli ajatus työturvallisesta ilmaisutavasta – maahanmeno, jolloin koira ei koske esineeseen.

Naksutinkoulutus pohjautuu positiiviseen vahvistamiseen ja operanttiin ehdollistamiseen. Ensin koiralle opetetaan naksuttimen merkitys: naks = palkka, makupala tai patukka. Sen jälkeen pyritään siihen, että koira aktiivisesti, ilman kouluttajan apuja yrit-

tää ratkaista ongelman tarjoamalla eri vaihtoehtoja. Oikeansuuntainen yritys vahvistetaan naksuttamalla ja palkkaamalla. Virheellisiin suorituksiin ei reagoida. Koulutukseen kuuluu kuitenkin myös vaatimus jo opittujen asioiden osalta, ”pellossa ei eletä”.

Valmistelut

Ensimmäiseksi koira totutetaan naksuttimeen hyvin yksinkertaisella tavalla. Itse heittelin omalle koiralleni makukaraa huomaamattomasti ja naksutin juuri silloin, kun se oli nielaissamassa makupalan. Alkuharjoituksissa tein useita toistoja (10-20 / harjoitus). Jatkoin harjoituksia niin pitkään, että lopulta koiran nielaistua edellisen makupalan, se käänsi päänsä heti naksuttimen (äänen) suuntaan, odottaen uutta herkkua.

Tämän jälkeen siirryin maahanmenon opettamiseen. Koska rajakoira

Sepu tarjosi niin voimakkaasti aiemmin oppimaansa istumista ja silmiin tuijottamista, tein pienen kompromissin. Päätin hieman ohjailla sitä oikeaan suuntaan. Piilotin perinteiseen tapaan makkaran nyrkkiin ja vein käden maata vasten. Alkuun Sepu yritti riistää makupalan väkisin mutta jonkin ajan kuluttua, kun se laski eturoppaansa maata kohti, naksutin välittömästi.

Pari toistoa samantyyllisesti ja kolmannella kerralla odotin niin pitkään, että se oli kokonaan maassa. Sepu alkoi nopeasti itse tarjota maahanmeno. Jätin käsiavun heti pois ja tein vielä muutaman oikeaa toimintoa vahvistavan harjoituksen. Varsinainen maahanmenon koulutus ei vielä näillä harjoitteilla olisi kunnossa mutta oppimista oli tapahtunut riittävästi, jotta voimme siirtyä eteenpäin esineilmaisun opetteluun.

Talvella kerrostalon käytävässä

Ulkona paukkuessa yli 20 asteen pakkakanen aloittelin esineharjoituksia rajavartioasemalla kerrostalon rauhallisessa käytävässä. Varmistin, että alakerran käytävä oli tyhjä kaikesta tavarasta ja pudotin sinne hanskan. Laskin Sepun käytävälle aivan normaalissa tilassa, ei käskyä, ei mitään viritystä. Kun se sattumalta, uteliaisuuttaan meni haistelemaan hanskaa, naksautin ja annoin makupalan. Muutaman toiston jälkeen se oivalsi naksautuksen ja hanskan yhteyden ja alkoi selvästi hakeutua hanskan luokse. Tein muutaman tällaisen harjoituksen, joissa kussakin tuli 10 - 20 naksautusta. Esineen vaihdoin joka harjoitukseen.

Viidennessä harjoituksessa en naksauttanut heti, vaikka Sepu oli esineellä ja yllättäen se menikin esineen eteen maahan. Naksautus ja ilo oli ylimmillään, joskin ennenaikaisesti. Jatkossa Sepu meni kyllä nopeasti maahan mutta ei esineellä! Se palasi aiempaan oppimaansa asiaan: maahanmeno = naks. Esineestä se ei enää välittänyt ollenkaan. Kun en vahvistanut, se nousi jonkin ajan kuluttua hämillään ylös ja meni ehkä sattumalta esineelle, jolloin naksautin. Vähensin omia toiveitani, en odottanut maahanmenoa, vaan vahvistin heti kun se haistoi esinettä.

Stressiä naksutinkoulutuksessa?

Sitten odottelin muutaman kerran maahanmenoa. Ihmeekseni Sepu keksi tehdä kaikkia mahdollisia virheitä ja sijaistoimintoja: se istui, meni maahan missä sattui, otti esineen suuhun, pyöri ympyrää, rapsutteli ja läähätti. Vaikka se olikin hämillään ja hieman stressaantunut, en auttanut. Odottavan aika on tunnetusti pitkä, minä toivoin ja odotin, enkä turhaan. Hieman hermostunut Sepu teki aina jossain välissä pienen nytkäytyksen oikeaan suuntaan, jolloin pääsin sitä myös omaksi helpotukseksi vahvistelemaan.

Oppiminen edistyi talven aikana nopeasti. Stressin oireita ei ilmaantunut alkuharjoitusten jälkeen ja väärät suoritukset jäivät lopulta kokonaan pois. Kevään koittaessa olimme onnistuneesti päässeet asettamaamme välitavoitteeseen: Sepu ilmaisi häiriöttömässä paikassa olleet esineet niihin koskematta siten, että esine oli sen etutassujen välissä.

Ensimmäiset maastoharjoitukset

Keväällä otimme ulkona perinteistä esine-etsintää yhdistettynä naksutinkoulutukseen. Vasta nyt käytimme ensimmäisiä kertoja etsi-käskyä. Avustaja vei helpon esineen Sepun nähten avoimeen maastoon. Sepu laskettiin etsimään ja löydettyään esineen, se maastoutui nopeasti – naks ja palkkaus patukalla. Jätin makupalat pois ja aloin käyttää vahvempaa palkkaa, saalista. Halusimme vietin avulla nostaa motivaatiotasoa, koska jatkossa harjoituksista tulisi vaativampia.

Palkkaamisessa on tiedostettava ero perinteiseen koulutukseen verrattuna: vahvistuksen jälkeen heitän patukan, Sepu tulee hakemaan sen tai kolmantena vaihtoehtona naksautan ja palkkaan vasta käveltyäni koiran luokse. Naksutinkoulutuksessa ei ole väärin, että koira jättää esineen ja saa palkan kauempaa. Oleellista on vahvisten ajoitus haluttuun hetkeen.

Hapuilua ennen onnistumista

Vähensimme ylimääräisiä apuja nopeasti. Esineitä pienennettiin, jotta Sepu joutuisi varmasti käyttämään hajuaistia näön sijasta. Tämän suhteen ei ollut ongelmia, nenää Sepu käytti hyvin. Muita virheitä sitten ilmenikin. Sepu oli reilun vuoden ikäinen, eivätkä innokkuus ja taito vielä oikein kohdanneet. Työskentely oli kyllä ilmeeltään mukavan iloista mutta valitettavasti lopputulos ei ollut ihan se haluttu. Jos se ei löytänyt esinettä nopeasti, se saattoi tarjota maahan-

menoa muualla kuin esineellä. Kun samalla alueella otettiin toistoja, se juoksi suoraan ”vanhaan paikkaan”. Mikäli en naksauttanut heti, kun se oli esineellä, se saattoi pompata ylös. Ja tietenkin välillä se juoksi minua tujottamaan. Oikotie onneen, sitähan Sepu yritti vaan ei onnistunut. Koimme jälleen piinaavaa odotusta – ei ylimääräisiä käskyjä, ei apuja, vaan vahvistus aktiivisesta, oikeaan suuntaan tapahtuneesta pienestäkin yrityksestä.

Harjoituksia tehtiin silloin tällöin pitkin kesää ja pikkuhiljaa virheet harvenivat. Saatoimme todeta Sepulla olevan hienolla mallilla paitsi esineetsinnan perusteet, niin myös samalla jälkiesineiden ilmaisu! Naksuttimesta Sepun työskentely ei ollut enää tässä vaiheessa riippuvainen.

Tekstissä kuvailtua **peruskoulutus**ta on sovellettu Vainikkalassa kolmelle eri koiralle. Olemme käyttäneet naksutinta onnistuneesti myös erikoisetsinnässä, jossa passiivisen ilmaisun sijaan on vahvistettu aktiivista kätkön kaivamista. Pidämme menetelmää ehdottomasti huomionarvoisena ja toimivana. Keskiverta työkoira, joka on vietikäs ja aktiivinen (ei jää passiivisena odottamaan kouluttajien signaaleja) omaksuu opit varmasti. Sudentuoppia täytyy tässäkin kuitenkin varoa: lepsu koulutus ilman selkeää vaatimusta, yhdistettynä matalaan viettiin ei johda hyvään lopputulokseen.

Ruutipussi Barbaari kaivaa kätköllä raivoisasti ja ohjaaja on valmiina naksuttamaan.

Esko Nykänen ja Jari Kantoluoto kuuntelemassa B-osan tuomari Jari Kokkosen arvostelua 2006 Imatralla.

Hyvä suhde antaa paljon anteeksi

Kilpakoirankouluttajan mietteitä

Minua pyydettiin kirjoittamaan Rajakoira-lehden siviilikoirakouluttajan näkökulmasta. Suosituin mielelläni, vaikka ensimmäinen kysymys itselleni oli- mitä annettava minulla on ammattilaisille, jotka käyttävät koira työssään? Jos tekstistäni löytyy jollekulle jotain ajatuksen siementä, niin se on ehkä täyttänyt paikkansa.

Asiat, jotka ovat ratkaisseet onko koulutustilanne onnistunut vai ei, ovat aina olleet hyvin yksinkertaisia. Kyky soveltaa niitä on mielestäni minkä tahansa koulutuksen perusta. Siksi tässä artikkelissakin on esitetty vain yksinkertaisia asioita. Ne ovat kuitenkin niitä, joihin itse uskon omassa koulutuksessani. Silloin kun täytyy ottaa kikkavarasto käyttöön ollaan menty jo metsään. Koulutuksessani pidän aina mielessä kolme arvosteltavaa

kriteeriä: vietti, tekniikka, harmonia - kaikki yhtä arvokkaita.

Aloitin saksanpaimenkoiraharrastukseni vajaat seitsemän vuotta sitten, kun innostuin seuraamaan vaimoni koulutusta Saksanpaimenkoiraliiton Lahden alaosaston kentällä. Muutamaa kuukautta myöhemmin näin ensimmäiset suojeluharjoitukset ja sen innoittamana osallistuin Roger Snollaertsin suojeluseminaariin Loviisassa. Seurasin tiiviisti koulutusta ja seminaarin aikana minulta kysyttiin halukkuutta lähteä alaosaston maalmiesoppilaaksi. Tartuin innolla syötiin, sillä minua kiehoi suunnattomasti koirien viettivoima ja ajatus sen rakentamisesta ja hallitsemisesta. Vuotta myöhemmin osallistuin liiton kursseille ja pian sen jälkeen otin oman koiran. Pääsin treenaamaan jonkin verran Riikosen Mikan Grausand's Kojakia, jonka tulisuus ja työskentelyvoima tuntuivat aivan ainutlaatuisilta Niinpä otin Kojakin jälkeläisen Grausand's Takun, jonka kouluttamisesta olen nauttinut viimeisen viiden vuoden ajan. Koira on ollut minulle

melkoinen oppikoulu ja olen kiitollinen, että se on antanut minulle valtavan määrän aloittelijan virheitä anteeksi.

Nykyisin olen liiton maalmieskouluttaja ja onnistuin tänä vuonna pääsemään WUSV MM-kisoihin, jossa sijoituin kymmenenneksi. Tämän kaltaisen menestyminen näin pian ei olisi mahdollista, jollei Saksanpaimenkoiraliiton koulutus perustuisi avoimuuteen ja kouluttajien haluun antaa omasta osaamisestaan varauksetta apua tarvitseville. Olen saanut aina apua sitä kysyessäni ja minua ovat neuvoneet koulutuksessa kymmenet maalmiehet ja kouluttajat.

Mitä auktoriteetti mielstäni tarkoittaa?

Uskon vahvasti siihen, että onnistuneeseen koulutukseen tarvitaan erinomaisten hyvä ohjaajan ja koiran välisen suhde, joka perustuu auktoriteetin ja mustavalkoisuuden kautta tulevaan luottamukseen. Suhde luodaan arkielämässä, jossa koira ja ohjaaja oppivat lukemaan saumattomasti toisiaan. Vahva suhde tulee erityisesti

arvoonsa silloin, kun koulutuksessa tapahtuu virheitä tai työskennellään korkean vietin alla, jossa oppiminen on erityisen vaikeaa.

Oikeanlaiseen auktoriteettiin kuuluu se, että koira uskoo ohjaajaansa sen perinteisessä merkityksessä eli noudattaessaan käskyä. Yhtä tärkeää on se, että koira uskoo ohjaajaansa tämän kehuessa koiraansa. Usein näkee luottamuksen olevan niin heikolla tolalla, että koira kuormittuu ohjaajastaan jopa silloin, kun ohjaaja kehuu. Siinä tapauksessa oppiminen on hyvin vaivalloista. Suojelukoulutuksessa on erityisen tärkeää, että kun koira ohjataan oikeaan käyttäytymiseen, sille annetaan rauha ja ohjaajan hyväksyntä heti, kun se toimii oikein. Vasta sen jälkeen koira vahvistetaan viettikäyttäytymiseen. Erinomainen ohjaaja pystyy omassa tunne-elämässään tukemaan koira kaikkialla suojelukoulutuksen viettialueilla -aggressiokäyttäytymisessä, saaliskäyttäytymisessä sekä hallinnan alueella ja muuntautumaan näiden alueiden välillä yhtä tasapainoisesti kuin hyvin koulutettu koira.

Vahva peruspohja

Kaikille kouluttajille on itsestään selvää, että hyvään lopputulokseen tarvitaan valtava määrä työtä. Jokaiselle osa-alueelle täytyy rakentaa vahva kivijalka, jonka päälle hiotaan huippu-suoritus. Hyvä peruspohja antaa turvaa silloin, kun koulutustilanne epäonnistuu. Perusteisiin palaamalla voidaan hakea harjoitukselle uusi lähtö ja koulutuksessa tapahtuneiden virheiden merkitys saadaan minimoitua. Hyvä kivijalka mahdollistaa myös sen, että koira voi suorittaa virheettömästi tehtävänsä myös vieraisissa olosuhteissa, joihin esim. arvokilpailuissa aina joutuu.

Esimerkiksi suojelussa tämä tarkoittaa sitä, että koiran täytyy hallita kaikki kolme viettialuettaan puhtaina. Jos aggressioalue ei ole varma ja voimakas, ei koira pysty siirtymään täydellisesti saalisalueelle. Samoin sen on vaikeaa tehdä puhdasta hallinta-alueita, jos saaliilla tai aggressiolla on on-

gelmia, koska konfliktitila näkyy silloin myös hallinnassa. Ennen viettialueiden hyvää hallintaa en mene teknisesti juurikaan eteenpäin. Esimerkiksi piilotyöskentelyn aloitan vasta sitten, kun koira pystyy esittämään kentällä varman ja viettipuhtaan vartioinnin.

Aloitus, koulutus, lopetus!

Maalimiesoppilaiden pomminvarma ensimmäisen vuosikurssin teoriakysymys - suojelukoulutuksen kulmakiviä. Tee varma aloitusvaihe, jossa koira tasapainotetaan ja vahvistetaan. Sen

jälkeen jatka koulutusvaiheella. Kun koulutusvaihe on päätöksessä lopeta harjoitus korkeassa viettitilassa ja huolehdi, että koira on varmimmillaan.

Saman harjoituksen kaaren olen ottanut käyttöön kaikissa muissakin osa-alueissa. Aloitan tottelevaisuusharjoituksen jollakin teknisesti helpolla liikkeellä, jonka koira suorittaa varmasti. Sen jälkeen pääsen vahvistamaan koiran. Vasta sitten aloitan varsinaisen treenaamisen. Tämä siksi, että olen kantapäähän kautta oppinut kuinka epäonnistuneeksi ja konfliktien täytteiseksi harjoitus menee, jos heti aloitetaan koulutusvaiheella. Tekniset pakotteet ja aktivoivat pakot-

Jari Kantoluoto ja Grausand`s Taku Imatralla 2006 SPL suojelumestaruuskilpailuissa.

teet seuraavat toisiaan ja koira ei milloinkaan päästä vahvistamaan teknisesti hyvästä, vietikkästä ja harmonisesta suorittamisesta. Selkeän aloitusvaiheen jälkeen koira on valmiimpi ja aktiivisempi vaativampaan koulutukseen. Sama koskee jälkeä. Lisäksi hyvä lopetusvaihe takaa sen, että seuraava harjoituksen alussa koira on mahdollisimman hyvässä tilassa.

Jullittaako koira vai eikö se osaa?

Koiran kouluttaminen on yksinkertaista mutta silti vaikeaa. Vaikeaksi sen tekee se, että ilman hyvää kykyä lukea koira on vaikeaa tulkita onko se laiska, vai onko sen oppiminen kesken. Itse olen kokenut hyvin haasteelliseksi lukea koiraani tottelevaisuudessa ja jäljellä. Painaako se seuraamisessa siksi, että se tekee vietin kautta virhettä vai siksi, että olen tuottanut epäselvillä pakotteillani sille niin paljon stressiä, että valtava paine ajaa sen toistuvasti virheelliseen seuraamiseen. Nostaako koira nenäänsä ja avaa suutaan jäljestäessään siksi, että se on laiska vai siksi, että epäjohtomukaiset pakotteeni ajavat sen stressaantuneeseen tilaan? Tämän pohdinnan eteen joutuu koulutuksessa jatkuvasti. Olen saanut paljon hyviä ohjeita ja ajattelemisen aihetta monilta viisailta kouluttajilta. Yksi niistä on se, että jos olet selkeästi osoittanut koiralle tien jota kulkea, eikö se sitä kulje, on väärin olla vaatimatta koiralta

oikean tien valitsemista. Ainoa ongelma tulee siinä, että olenko oikeasti pystynyt kertomaan yksiselitteisesti - tee näin, niin selviät.

Vaativuus ja aktiivisuus

Uskon siihen, että koiran kanssa ei voi tehdä huipputuloksia, jos koiralta ei ole vaadittu ehdottomuutta tehtävien suorittamiseen. Pelkkä vahvistamiseen perustuva koulutus ei riitä. Yhtä lailla olen vakuuttunut, että koira ei voi tehdä huippusuoritusta, jos se ei halua suorittaa jokaista tehtäväänsä aktiivisesti. Tottelevaisuudessa koiran täytyy mielestäni työskennellä laumavietin alueella, jotta se voi suorittaa tehtävänsä varmasti ja korrektisti. Silti pohjalla täytyy olla myös voimakas saalisvietti, joka antaa työskentelyyn voimaa ja työskentelyhalua. Suurimmat virheet tottelevaisuuskoulutuksessa tein alkuvaiheessa, kun aloin palkitsemaan koira nousevaan viettiin. Tällöin koira oppi työskentelemään niin korkeassa vietissä, että se ei pystynyt enää keskittymään. Kaiken lisäksi se oli tottunut jatkuvasti nostamaan itseään, jolloin se oli kokeen loppuvaiheessa jo hirvittävässä niitissä.

Nykyisin ajattelen niin, että koira tulee palkita palloon silloin, kun se keskittyy tehtäväänsä parhaalla mahdollisella tavalla. Jos se alkaa ajattelemaan palloa, vaikeutan tehtävää niin paljon, että sen on pakko keskittyä. Sen jälkeen vahvistan sen ensin lau-

mavietin kautta ja sitten saalisvietin viettipäämäärään. Pallopalkka ja laumapalkka eivät saa olla toisistaan erillisiä palkkioita.

Oikein käytettynä pallopalkka vahvistaa laumaviettiä. Väärin käytettynä häivyttää ohjaajan taka-alalle ja heikentää näin laumaviettiä. Varsinkin koulutuksen alkuvaiheessa on tärkeää vahvistaa koira siitä kun se yrittää parhaansa vaikkei se tekisi aina teknisesti vielä täydellisesti. Tällöin vahvistetaan sen aktiivisuutta ja halua toteuttaa tehtävä.

Mikä on optimisuoritus?

Koira ei voi kouluttaa menestyksellisesti, jos ei ole luonut mieleensä selkeää kuvaa siitä, millainen on koiran optimaalinen suoritus kussakin siltä vaadittavassa tehtävässä. Tätä ei pidä pohtia pelkästään teknisessä mielessä, vaan myös ja erityisesti tunne- ja viettitilan näkökulmasta. Kun kouluttaja selvittää itselleen täsmällisesti, mitä se koiraltaan haluaa, on olemassa eväät hyvälle lopputulokselle. Nimittäin kun kuva on selvä, voi aloittaa pohdinnan siitä, miten lopputulokseen pääsee. Itseäni kiehtoo tekniikka enemmän juuri tunne- ja viettitilan säätäminen, sillä palveluskoirakoikeessa ei ole yhtään teknisessä mielessä haastavaa tehtävää.

Jos pohja on tehty hyvin, tulee tekeminen suoritus puhtaaksi ja varmaksi juuri oikean tunnetilan kautta.

Siinä nippu itselleni filosofisesti tärkeitä koulutuksellisia asioita, jotka taitavasti sovellettuna antavat minun mielestäni hyvät lähtökohdat harjoittelulle. Lopuksi haluan ilmaista mielihyvääni siitä, että rajakoiramiehiä näkee usein myös siviilikilpailuissa ja hyvin tuloksin. Olin ensimmäisen kerran katsomassa WUSV:n maailmanmestaruuskilpailuja Ravennassa, kun Reijo Lattu ja rajakoira Bacteroides Xabarovsk voittivat maailmanmestaruuden. He ovat olleet minulle ja monille muille harrastajille suuria innoittajia. "Kimmon" suojelutyöskentely antoi kuvan siitä, mitä oikea suojelu on.

Jari Kantoluoto ja Taku Vantaalla 2007 SPL suojelumestaruuskilpailuissa.

Rajavartiolaituksen koirat 11/2007

ROTU	KOIRA	REK.N:O	Spu	AUFGEWECKT OLEX	FIN46518/03	Spu	KARKMODORF FORCIT	FIN39100/06
Bpmn	RUUTIPUSSI D'MARI	FIN15567/07	Spu	AUFGEWECKT PELE	FIN18209/04	Spu	KETTENRADN BUDDY	FIN15582/01
Bpmu	ETULINJAN ARCHIBALD	FIN17717/04	Spu	AUFGEWECKT SUMO	FIN41464/05	Spu	KETTENRADN EXTACY	FIN43581/03
Bpmu	HARMAAHURSTIN BARS	FIN33791/00	Spu	AUFGEWECKT XENON	FIN26140/07	Spu	KIRKEMAYN ABSALOM	FIN32113/98
Bpmu	IKAROS AC AV NANGIJALA	FIN24420/99	Spu	AUFGEWECKT XENTO	FIN26139/07	Spu	KIRKEMAYN BANJO	FIN12053/02
Bpmu	RUUTIPUSSI BARBAARI	FIN17660/06	Spu	BACTEROIDES ERMAN	FIN28843/02	Spu	KOJAK VON DER SPREE	FIN40048/02
Bpmu	RUUTIPUSSI D'ÄIJÄ	FIN15564/07	Spu	BACTEROIDES JARTSEVO	FIN10585/04	Spu	KREISLAUF JASCA	FIN20001/03
Bptu	LOVIATAN ASPEN ANTHOS	FIN38799/97	Spu	BACTEROIDES JASPER	FIN10586/04	Spu	KREISLAUF PAVAROTTI	FIN47648/04
Essn	SNOW WOOD ARCTIC FOX	FIN25297/05	Spu	BACTEROIDES NERJUNGRI	FIN45629/04	Spu	LECA HAUS CARLOS	FIN28821/00
Lbn	ARWOLAN ALFIINA	FIN26730/07	Spu	BACTEROIDES NIKOLAJEV	FIN41839/98	Spu	LECA HAUS FUKU	FIN44705/04
Lbn	PINECOAST'S LEMPI	FIN30261/04	Spu	BACTEROIDES NOUGOROD	FIN41840/98	Spu	MERACUS XENON	FIN16788/99
Lbn	PINECOAST'S MONALISA	FIN29065/05	Spu	BACTEROIDES OKTJADRJK	FIN17442/05	Spu	MUSKETEER'S CHERI	FIN25596/07
Lbn	SIRMAKAN ESPERANZA	FIN16547/05	Spu	BACTEROIDES OLVI	FIN22356/99	Spu	MUSKETEER'S XENTO	FIN16688/05
Lbu	JUMMI- JAMMIN NAPOLEON	FIN43309/04	Spu	BACTEROIDES TARASOV	FIN10917/00	Spu	NANUC VON DER FASANERIE	FIN17845/05
Lbu	JUMMI- JAMMIN RENAULT	FIN12788/06	Spu	BACTEROIDES TRETJAK	FIN10920/00	Spu	RAJAN MANU	FIN24892/98
Lbu	PINECOAST'S JEREMIAS	FIN31170/02	Spu	BACTEROIDES URAL	FIN15655/00	Spu	RAJAN MORA	FIN24894/98
Lbu	PINECOAST'S JUSTUS	FIN31169/02	Spu	BACTEROIDES URIS	FIN15656/00	Spu	RAJAN REKE	FIN20144/02
Lbu	PINECOAST'S KING	FIN40355/03	Spu	BACTEROIDES UTTE	FIN25103706	Spu	RAJAN REMU	FIN20143/02
Lbu	PINECOAST'S LEEVI	FIN30257/04	Spu	BACTEROIDES UVAROVA	FIN15659/00	Spu	RAJAN RISKI	FIN20147/02
Lbu	RAPE	FIN24795/02	Spu	BACTEROIDES XINJIANG	FIN17747/01	Spu	RAJAN ROKI	FIN20144/02
Lbu	RUUSUSEN BALROG	FIN13600/03	Spu	BENJAMI	FIN43869/02	Spu	RAPSAKAN MIRO	FIN36606/01
Lbu	SIRMAKAN DINGO	FIN38226/03	Spu	BIZTO	S23561/2002	Spu	RAPSAKAN PATRICK	FIN38380/99
Lbu	SIRMAKAN EDMUNDOROSS	FIN16550/05	Spu	BLACK CHANCE FREDDIE	FIN11358/00	Spu	RAPSAKAN QUATTRO	FIN15175/99
Prtm	TALLINTONTUN GILDA	ER16311/99	Spu	BLACK CHANCE GIPSYKING	FIN11815/02	Spu	RATSUMESTARIN BROR-ERIK	FIN32753/01
Prtu	RUUTILAN ROKKEN-ROLLI	FIN41622/04	Spu	CORANTE'S AIK	FIN22667/04	Spu	REIKON PROVISOR	FIN30530/98
Snu	MEGAS DELMAR	FIN48258/03	Spu	CORANTE'S ARI	FIN22668/04	Spu	RUSSPELZ DELK	FIN18279/99
Spn	OPSIN USVA	FIN14155/98	Spu	CRAM	FIN33826/04	Spu	RUSSPELZ DELLO	FIN18283/99
Spn	ALLY	FIN15740/99	Spu	DAFY	FIN17925/03	Spu	RUSSPELZ FREDO	FIN34097/01
Spn	BACTEROIDES FILIPPA	FIN35560/97	Spu	DAMMWACHE AMOS	FIN40694/99	Spu	RUSSPELZ IXA	FIN37108/04
Spn	BACTEROIDES HARKOVA	FIN14621/98	Spu	DAMMWACHE BRAJA	FIN11805/03	Spu	SILKESSTAMM COMBO	FIN21710/01
Spn	BACTEROIDES JENISEI	FIN10591/04	Spu	DEFIANT EROS	FIN20666/01	Spu	SISSINHEIMON AHMATTI	FIN11914/05
Spn	BACTEROIDES NAMINGA	FIN45629/04	Spu	DEMANT'S BRISKO	FIN38710/04	Spu	SISSINHEIMON ARAK	FIN11917/05
Spn	BACTEROIDES OUZO	FIN22357/99	Spu	DEMANT'S ISAC	FIN20250/99	Spu	SISSINHEIMON CARETINO	FIN21461/06
Spn	BACTEROIDES POK PAK	FIN40862/05	Spu	DEMANT'S JAP	FIN16597/00	Spu	SISSINHEIMON CASPARINO	FIN21462/06
Spn	BACTEROIDES QVAS	FIN36226/99	Spu	DIWAREUS DOCCE	FIN26626/03	Spu	SISSINHEIMON CORLEONE	FIN21464/06
Spn	BACTEROIDES YANG	FIN25683/01	Spu	DIWAREUS DOLF	FIN26627/03	Spu	SISSINHEIMON NAWAJO	FIN26317/00
Spn	BASTER	FIN43874/02	Spu	EVERGEY'S JASKA	FIN22692/96	Spu	SISSINHEIMON QURRE	FIN14804/02
Spn	BLACK CHANCE INCA	FIN46231/02	Spu	EVERGEY'S KADETT	FIN13509/01	Spu	SISSINHEIMON TROOPER	FIN13478/03
Spn	DAMMWACHE AIA	FIN40691/99	Spu	EVERGREY'S ALEXANDER	FIN49876/04	Spu	SISSINHEIMON VASKIKYLKI	FIN11765/04
Spn	DARK ANGEL	FIN23298/06	Spu	EVERGREY'S ARRY	FIN36525/99	Spu	SISSINHEIMON VIGO	FIN13764/04
Spn	DEFIANT DRAIVI	FIN28862/99	Spu	EVERGREY'S ARTHEMIS	FIN49871/04	Spu	SISSINHEIMON ZETOR	FIN36795/04
Spn	DEMANT'S INKA	FIN20251/99	Spu	EVERGREY'S BARON	FIN34300/99	Spu	STAHLGAU ARRA	FIN11902/99
Spn	DEMANT'S LORETTE	FIN14105/01	Spu	EVERGREY'S DEVIDRAMON	FIN43767/02	Spu	STROH'S GAMEBOY	FIN38327/05
Spn	EVERGREY'S AIDA	FIN49878/04	Spu	EVERGREY'S DIESEL	FIN17964/05	Spu	SUDENSILMÄN AKIR	FIN21471/99
Spn	EVILOVES ESPE	FIN14406/99	Spu	EVERGREY'S DRAGOMON	FIN43768/02	Spu	SUDENSILMÄN BASTI	FIN42100/00
Spn	FINNENSTRAND BRENDA	FIN45374/02	Spu	EVERGREY'S ESPRIT	FIN31574/05	Spu	SUSIHARJUN BILLY THE KID	FIN22993797
Spn	GRAUESHERZ APART	FIN35057/01	Spu	EVERGREY'S FOCUS	FIN37276/00	Spu	SUSILAUMAN ARO ANTONI	FIN17151/98
Spn	HARMAATASSUN DACCHA	FIN34578/00	Spu	EVERGREY'S FOSSIL	FIN37277/00	Spu	SUSI-TALON ELITE	FIN1160/98
Spn	HAUS URPO BELLA	FIN15152/02	Spu	EVERGREY'S JENSEN	FIN53345/05	Spu	TROYEN'S KASSU	FIN21966/00
Spn	KARKMODORF COBRA	FIN12325/01	Spu	EVERGREY'S LAIFFI LASZLO	FIN45391/03	Spu	TROYEN'S LEEVI	FIN34126/01
Spn	KARKMODORF CRUEL	FIN12321/01	Spu	EVERGREY'S LOMAX	FIN14568/06	Spu	TROYEN'S OSMO	FIN22325/04
Spn	KARKMODORF DOLCH	FIN13467/02	Spu	EVERGREY'S MANOLITO	FIN11694/04	Spu	TROYEN'S PUHURI	FIN39446/04
Spn	KARKMODORF EHEKREUZ	FIN25091/04	Spu	EVERGREY'S MISSEL	FIN16987/01	Spu	TROYEN'S TEMPO	FIN22668/06
Spn	KREISLAUF QUEBEC	FIN21180/05	Spu	EVERGREY'S OFF	FIN16509/04	Spu	TROYEN'S TUHKA	FIN22667/06
Spn	NAPRIS ARIEL	FIN26928/98	Spu	EVERGREY'S PIDÄT	FIN19722/04	Spu	TROYEN'S VÄJKA	FIN51758/06
Spn	RAJAN MILLA	FIN24896/98	Spu	EVERGREY'S SEPPÖ	FIN27325/04	Spu	ULVOVAN SUDEN DINARI	FIN15119/03
Spn	RAJAN RIINA	FIN20148/02	Spu	EVERGREY'S TANEMON	FIN16002/02	Spu	WILLENSKRAFT DEVIL	FIN15749/04
Spn	RAJAN RISSE	FIN20149/02	Spu	EVERGREY'S XANDO	FIN17838/02	Spu	WILLENSKRAFT FRISCO	FIN35406/04
Spn	RAPSAKAN MARIANNE	FIN36611/01	Spu	EVERGREY'S YOHO	FIN31712/99	Spu	WILLENSKRAFT GEVIN	FIN122252/05
Spn	RAPSAKAN PATRISIA	FIN38381/99	Spu	EVILOVES IRAX	FIN12074/04	Spu	WILLENSKRAFT JURY	FIN46908/05
Spn	RATSUMESTARIN BETA	FIN32756/01	Spu	EVILOVES IRON	FIN12076/04	Spu	WILLENSKRAFT NIKKE	FIN42924/00
Spn	REIKON OSCH	FIN17091/98	Spu	EVILOVES JÄGER	FIN38931/04	Spu	WILLENSKRAFT QUANTO	FIN12065/02
Spn	STAHLGRAU BETA	FIN43465/00	Spu	EXEL'S NELSON	FIN31754/03	Spu	WILLENSKRAFT QUARTS	FIN12066/02
Spn	SUSIHARJUN BLONDIE	FIN22998/97	Spu	EXEL'S OSSI	FIN39705/04	Spu	WILLENSKRAFT QUO	FIN12068/02
Spn	TROYEN'S MINTTU	FIN23471/02	Spu	EXEL'S PRIZZ	FIN11909/06	Spu	WILLENSKRAFT UGO	FIN14224/03
Spn	VAISTON ATHENE	FIN31296/03	Spu	FINNENSTRAND CHICCO	FIN43874/03	Spu	WILLENSKRAFT WATTI	FIN16491/03
Spn	WILLENSKRAFT COSTA	FIN10606/04	Spu	FINNENSTRAND CID	FIN43872/03	Spu	WILLENSKRAFT VICO	FIN16495/04
Spn	WILLENSKRAFT MISTY	FIN17845/05	Spu	FINNENSTRAND CONDOR	FIN43876/03	Spu	WILLENSKRAFT YOKER	FIN19974/03
Spn	WILLENSKRAFT UNNA	FIN14226/03	Spu	GELADIUS DANIEL	FIN36674/04	Spu	WINNIE VOM ELFENSCHLOSH	SZ2110548
Spn	WÄLI ELEKTRA	FIN34286/00	Spu	GELADIUS GINGGI	FIN55595/06	Spu	VOLLES HAUS BUMMLER	FIN42273/03
Spn	WÄLI JANA	FIN40218/03	Spu	GISMO VON DER FASANERIE	FIN42347/03	Spu	VON SARISHEIM TAIFUUNI	FIN46610/04
Spn	WÄLI MEHKA	FIN34960/04	Spu	GITTAS DARWIN	FIN12866/05	Spu	WÄLI BORIS	FIN36859/98
Spu	AACHEN BELLUM	FIN30741/07	Spu	GRAUENFELD HARDAS	FIN44414/05	Spu	WÄLI ESCOBAR	FIN34283/00
Spu	ADEPOJU	FIN13175/00	Spu	GRAUESHERTZ DUUTSON	FIN16187/05	Spu	WÄLI FARGO	FIN41805/01
Spu	AFANOU	FIN13177/00	Spu	GRÄDALENS JACK	S29491/2003	Spu	WÄLI KANKI	FIN22719/04
Spu	AMADOR	FIN27513/06	Spu	GRÄDALENS JACKA	S29493/2003	Spu	WÄLI KOPPANEN	FIN22720/04
Spu	ANDY	FIN27510/06	Spu	HARMAATASSUN DRAGON	FIN34582/00	Spu	ÜBERDORFS BRUNO	FIN12009/05
Spu	ARA	FIN30870/05	Spu	HARRY VON DER FASANERIE	FIN42344/03	Spu	ZIWAGO'S LEROY	FIN22633/01
Spu	ARNOLD	FIN15738/99	Spu	HAUS URPO AMAROK	FIN40446/99	Spu	AUFGEWECKT SUPO	FIN14166/05
Spu	ARTAN	FIN27511/06	Spu	HAUS URPO DINGO	FIN44377/05	Spu	EVERGREY'S QUAIFE	FIN35205/06
Spu	ARTTU	FIN12680/04	Spu	HUNTTU-HÄNNÄN JÄNGÄ	FIN42994/05			
Spu	AUFGEWECKT FIGARO	FIN14480/99	Spu	IRKO VON DEMAUSERBREDE	SZ2075603			
Spu	AUFGEWECKT HEINRICH	FIN28285/00	Spu	JANEK VOM ANNENHOF	SZ2080395			
Spu	AUFGEWECKT IWAN	FIN26852/01	Spu	JIM VOM ANNENHOF	FIN45458/02			
Spu	AUFGEWECKT KAAPU	FIN17005/02	Spu	JIM VON DER MAUSERBREDE	SZ2097316			
Spu	AUFGEWECKT MICO	FIN45863/02	Spu	KARKMODORF DIKTATOR	FIN13460/02			

Yhteensä 251 koiraa

Tervetuloa kilpailemaan Lieksaan!

Lieksassa toimiva koirayhdistys SPL- Itäkarjala ry on saanut Rajan koiramiehet ry:ltä toimeksiannon koskien vuoden 2008 Virkakoirayhdistysten Suomen mestaruuskilpailujen järjestämisestä 04-05.03.2008.

Lieksa on virkeä Itäsuomalainen rajakaupunki, jossa asukkaita on tällä hetkellä noin 12300. Paikkakunta tunnetaan parhaiten Kolin vaaroista ja Ruunaan koskista. Muitakin nähtävyyksiä on paikkakunnalla useita eri kohteita. Pääasiassa erämatkailuun ja luontoon liittyvää tarjontaa.

Lieksassa on paljon kilpailujen järjestämisaamista. Lieksassa on järjestetty useita Suomen mestaruushiihtoja / ampumahiihtokilpailuja ja koiravaljakkokisoja. Viimeisimmät hiihdon SM-kilpailut ovat maastohiihdot vuodelta 2001. Näiden jälkeen on pidetty ampumajuoksun SM-kisat. Myös koiravaljakkokisoista on Lieksassa vuosittaiset perinteet ja ne ovat onnistuneet mainiosti.

Myös Virkakoirayhdistysten kisat viedään läpi entisellä rutiinilla. Tulevassa kisaorganisaatiossa on useiden kilpailujen veteraaneja, joten kisat tulevat onnistumaan varmasti.

Kisat pidetään Lieksan Timitran hiihtokeskuksessa, jossa kaikki aikaisemmat suurkilpailut ovat vuosien saatossa pidetty. Hiihtokeskuksessa on sauna- ja suihkutilat. Yläkerrassa on kahvio, josta saa purtavaa ja juotavaa. Alakerrassa on suksien voitelutilat. Yläkerroksessa on vielä toimistot, ajanotto- ja kuuluttajanhuone.

Hiihtokeskus sijaitsee noin kolmen kilometrin etäisyydellä kaupungin keskustasta ja Hotelli Puustelliin on matkaa kisa-alueelta kaksi kilometriä. Pientä ongelmanpoikasta voi tulla majoituksista, koska täällä on vain yksi toimiva hotelli ja sen kapasiteetti on rajoitettu majoituksen suhteen. Kannattaa tilata ajoissa majoitukset, että ei jää osattomaksi. Varapaikkoja olen jo etukäteen kysellyt ja niitä on saatavilla.

Hyväkuntoiset kilpailureitit stadionin ympäristössä tarjoavat mahdollisuuden vauhdikkaaseen menoon koirien kanssa. Radat yritetään suunnitella niin, että koirat eivät kohtaa missään vaiheessa.

Rajankoiramiehet ja SPL- Itäkarjala toivottaa kaikki kilpailijat tervetulleeksi Lieksan Timitran hiihtokeskukseen keväällä 2008.

Tervetuloa!

Rajan koiramiehet ry ja SPL- Itäkarjala

Virkakoirayhdistysten SM - Talvimestaruuskilpailut 04 - 05.03.2008 klo 12.00 alkaen Lieksassa

Sarjat: Yleinen naruluokka 10 km, yleinen naruluokka 45v 5 km, harrastesarja 5 km ja viestit

Kilpailuohjelma

03.03.klo 12.00-16.00	Ilmoittautuminen kilpailukansliaan Timitran hiihtokeskus
03.03 klo 13.00-16.00	Virallinen harjoitus ja tutustuminen latuihin
03.03.klo 17.00-	Tuomaripalaveri tarvittaessa
04.03 klo 09.00	Kilpailujen avaus ja kilpailupuhuttelu Timitran hiihtokeskus
04.03.klo 10.00	Eläinlääkärin tarkastus Timitra
04.03 klo 12.00	Henkilökohtaiset kilpailut Hiihtokeskus
04.03 klo 18.00	Palkintojen jako Hotelli Puustelli
04.03 klo 20.00	Verbaalista viestintää Hotelli Puustelli
05.03 klo 10.00	Eläinlääkärin tarkastus Hiihtokeskus
05.03 klo 11.00	Viestikilpailu Timitran hiihtokeskus
05.03 klo 14.00	Palkintojen jako ja kilpailujen päätös. Himitran hiihtokeskus

Ilmoittautumiset joukkueittain: 04.02.2008 mennessä Ismo Hautamäki Tiemestarintie 2 81720 Lieksa. puh. 0400-124372 Tai sähköpostilla: ismo.hautamaki@pp.inet.fi

Majoitus: Hotelli Puustelli puh. 013-5115500, 30 2/h huonetta + lisävuoteita. Hotelli Koli matkaa Timitran hiihtokeskukseen 25 km p.0201234662, sekä Yrjölän kotiseututalo p. 0400-488135 10 huonetta (20h) matkaa Timitran hiihtokeskukseen 5 km.

Piraattilevykoirat Malesiassa

Kuulin keväällä Aasiassa asuvalta ystävältäni Malesiassa mainetta niitäneistä koirista, joiden työnä oli piraattilevyjen etsiminen. Ystäväni kerrottua myöhemmin lisää koirien suurta huomiota saavuttaneesta työstä, aloin uteliaana etsimään lisää tietoa.

Kyseiset labradorinnoutajat, Lucky ja Flo, olivat Malesiassa lainassa Yhdysvaltain viihdeteollisuutta hallinnoivalta MPAA:lta (the Motion Picture Association of America). Kolmen vuoden ikäiset Lucky ja Flo olivat ilmeisesti maailman ensimmäiset piraattilevyjä etsimään koulutetut koirat.

Niiden yli kahdeksan kuukautta kestäneeseen koulutukseen oli Pohjois-Irlannissa käytetty rahaa vajaat 15000 euroa. Koirat on koulutettu haistamaan cd- ja dvd-tallenteissa käytettävän polykarbonaatin. Ne eivät siis erota aitoa levyä piraatista, vaan ilmaisun jälkeen täytyy virkailijoiden tarkastaa levyn aitous.

Julkisuudessa Lucky ja Flo olivat ensimmäisen kerran toukokuussa 2006 Lon-toossa. Näytöksessä koirat etsivät levyjä rahtihalleissa, nuuskimalla suljettuja paketteja ja ilmaisemalla löytönsä istumalla. Viranomaisien mukaan koirat pystyivät kymmenessä minuutissa tutkimaan saman määrän tavaroita, mitä ihmiset joutuisivat penkomaan koko päivän.

Komennus Aasiaan

Maaliskuussa 2007 Lucky ja Flo saapuivat kuumaan ja kosteaan Malesiaan. Ne suoriutuivat hyvin viikon koeajasta, löytäen miljoona piraattitallennetta. Työskenneltyään Malesiassa noin viisi kuukautta, ne löysivät piraattilevyjä kaikkiaan neljän ja puolen miljoonan euron arvosta ja useissa ratsioissa pidätettiin 26 ihmistä. Paljastetuilta laittomilta tehtailta

takavarikoitiin muun muassa yli 97 polttotornia sekä kolme kopiointilinjaa.

Koirien maineen levittyä alamaailman keskuuteen, yrittivät rikolliset vaikeuttaa niiden työskentelyä monin tavoin. Kätköjä yritettiin suojella peittämällä piilojen suuaukkoja hiilellä ja suihkuttamalla levyihin koiria häiritseviä kemikaaleja. Eräältä tehtaalta löytyi sadoittain lannoitesäkkejä, myös niiden tarkoituksena oli estää koiria haistamasta levyjä. Joidenkin tietojen mukaan Luckysta ja Flosta olisi luvattu yli 20000 euron tapporahakin.

Koirien Aasian komennus päättyi kuitenkin onnellisesti ja ne matkustivat elokuussa Yhdysvaltoihin, mukanaan niille myönnetty kunniamerkit. Heti New Yorkiin saavuttuaan koirat olivat mukana onnistuneessa operaatiossa, jossa takavarikoitiin tuhansia piraattielokuvia.

Malesian koiratoiminnan kehitys

The Star on Line -lehti uutisoi pian lisää Malesian koirista. Poliisille oli keväällä ostettu Kiinasta 27 saksanpaimenkoiraa ja kolme labradorinnoutajaa, noin 190000 eurolla. Koirien koulutukseen kuului muun muassa huumeiden, aseiden ja räjähteiden etsintä. Lisäksi Yhdysvaltojen tuella oli saatu kahdeksan labradorinnoutajaa.

Koirien määrää pidettiin alun alkaenkin riittämättömänä hoitamaan koko maan vaatimuksia. Jo tuolloin oli suunnitteilla perustaa lisää koirayksiköitä ainakin kuuteen maakuntaan ja K9-yksiköiden koirien määrä oli tarkoitus nostaa 157 koiraan. Poliisi oli kiinnostunut hankkimaan myös ruumiskoiria ja erikoisjoukkojen käyttöön niin sanottuja SWAT-koiria. Luckyn ja Flon onnistuneesta vierailusta näyttääkin alkaneen Malesiassa vahva koiratoiminnan kehitys.

Lähteet: BBC News, Reuters, The New York Times, The Star on Line

Wolkswagen Golf Variant 2.0 TDI

Koeajoauto on tällä kertaa monessa mielessä varsin tuttu aiemmilta vuosiltaan. Monella tämän lehden lukijalla on vielä tätä edeltävä malli käytössään ja joita näkee myös RVL:ssä työautoina.

Wolkswagenissa luultiin jokunen vuosi sitten, että Touran korvaisi farmarimallin, muuta toisin kävi. Farmarimallille oli nimittäin niin paljon kysyntää etukäteen, että farmarimallin suunnittelu uudelta pohjalta oli pakon sanelema juttu.

Auto muistuttaa keulaltaan paljon Jettaa joka johtuu siitä että autot tu-

levat samalta tehtaalta Meksikosta, myös sisältä autoilla on samoja piirteitä. Variant on jonkin verran Golfia pitempi, vaikka akseliväli on sama. Se tarkoittaa sitä, että pidennys on tullut tavaratilan kohdalle. Edeltäjänsä Golf Varianttia on tämä uusi malli 16 senttiä pitempi ja se näkyy hyvin sisätiloissa, kun mittaa on tullut peräpähän lisää.

Ostopäätöstä tehtäessä ratkaisee usein edellinen automerkki ja malli. Ostaja valitsee mielellään entisenlaisen mallin, sekä omasta mielestään turvallisen vaihtoehdon. Hintaa tällä uudella tulokkaalla on 32 390 euroa. En vielä tiedä tätä kirjottaessa kuinka paljon tuleva veronhuojennus koskee tätä mallia, mutta silloin se on jo tiedossa, kun lehti on lukijoilla. Kokonaisuutena auto varmasti tarjoaa ostajille riittävästi uusia ominaisuuksia tuon hinnan edestä.

Tekniikka

Moottori: 1968 cm³ (2.0l), teho 103 kw, vääntö 320/1750-2500 Nm ECE, polttoainesyöttö elektronisesti ohjattu suoraruiskutus, voimansiirto 6-vaihteinen käsivalinteinen vaihteisto, jousitus edessä joustintuiksi yhdistetyt kierrejouset, teleskooppi iskarit, takana erillisyousitus nelipistetuenta.

Jarrut: elektronisesti säätyvä ABS järjestelmä, elektroninen jarruvoiman jako EBV. Ohjaus: sähkömekaaninen ohjaustehostin. Renkaat 205/55 R16V. Suorituskyky huippunopeus 205 km, kiihtyvyys 0-100 km 9.8 s. Kulutus kaupunki 7,1l, maantie 4,8l ja yhdistetty 5,6l, koeajon keskilulutus oli 5,8l Painot omapaino 1402 kg sallittu kokonaispaino 2030 kg sallittu jarrullisen perävaunun paino 1500 kg.

Mitat: pituus 4,556 mm, leveys 1,781 mm, korkeus 1,1504 mm, akseliväli 2,578 mm, raideleveydet edessä 1,535 mm takana 1,508 mm. Sisämitat: sisäleveys edessä 1,447 mm, ja takana 1,292 mm. Tavaratilan tilavuus: 505 dm³ ja polttoaine tankki 55 l.

Tärkeimmät vakiovarusteet

Turvallisuus: Takana kolme kolmipisteturvavyötä, neljä kuormansidon-talenkkiä tavaratilassa, ajonvakautusjärjestelmä, sisältää ABS:n hätäjarrutesthostimen, ASR, EDS:n, MSR:n ja yhdistelmävakautuksen. Ajonestojärjestelmä, kaksi etuturvatyynyä toinen voidaan kytkeä avaimella pois päältä. Kattokaiteet ovat vakiona.

Toiminnalliset käyttövarusteet: Vakionopeudensäädin, ajotietokone, puoliautomaattinen climatic-ilmastoin-

ti, elektroninen kello ja käyntinopeusmittari, ohjaustehostin, lukuvalot edessä, sähköikkunat edessä ja takana, ulkolämpömittari, indekroitu radio/cd-soitin etu- ja takakaiuttimet 8 kpl, suksiluukku ja keskikyynärnoja takapenkin selkänojassa, ohjauspyörän korkeuden ja etäisyyden säätö, tuulilasin pyyhkimet tihkutoiminnoilla, ajovalojen varoitussummeri, mukavuusistuimet edessä, sekä ristiselän tuenta, sisävalo viivesammutuksella, kaksi juomatelinettä edessä ja yksi takana, vihreät, lämpöä eristävät sävylasit, rullautuva tavaratilan peite ja istuimissa Glowverhoilu. Huoltoväli voi olla vaikka kaksi vuotta, auton huolto tehdään silloin kun se on todella tarpeellinen.

Ajettavuus

Ajolleen auto muistuttaa edeltäjiään, varsin tanakkaa ajoa. Lumisella so-

ratiellä havaitsin jo pientä liirtoa takapäässä, kun ajelin pitkin saloteitä menemään. Ajettavuus on pysynyt vähintäänkin samana, ellei sitten ole, jopa parantunut edeltäjiinsä nähden. Lisäpituus on tuonut vain hyvää auton ajettavuuteen. Se on selvästi tukevoitunut.

Ajettaessa uraisella talvitiellä auton liikkuvuus siinä oli mahtavaa luokkaa, oli suorastaan ilo ajella autolla kun se pysyi niin topakasti tiessä kiinni. Jarrut toimivat hyvin niin kuin ne nykyautoissa pitääkin toimia. Ei mitään huomauttamista. Golf variant edustaa luokkansa ehdotonta kärkeä eli on minun mielestäni yksi parhaista autoista, joita olen ajanut vuosien mitaan.

Ajomelua ei auton sisälle juuri kuulu ainakaan näin taviaikaan kesällä voi olla toisin. Autossa oli kuusi vaihdetta eteen, ja kuudeskin toimii jo tuolla

80 km nopeudessa, joka nyt oli nopeutena tiestöllä. Kuudes vaihde pudottaa kierroksia sen verran paljon, että auton moottorin äänet häviävät lähes kokonaan kuuluu vain pientä huminaa.

Autosta löytyy myös riittävästi vääntöä, että kuudetta vaihdetta voi myös käyttää. Joissakin merkeissä tämä kuuden vaihteen systeemi ei oikein toimi kunnolla. Koeajotilanne on aina liian lyhyt aika jotta auton ominaisuuksiin pystyisi todella paneutumaan, kuitenkin minulle jäi varsin positiivinen vaikutelma auton ajettavuudesta.

Tilat ja tavaroiden kuljetus

Edessä on kohtuullisen hyvät tilat kuljettajalla ja etumatkustajalla. Takana sopii istumaan kolmekin, varsin mukavasti. Lisäksi takana on polvitilaa yllättävän paljon. Jos edessä istuu meikäläisen kokoinen henkilö. Ulos autosta näkee hyvin taakse, eteen, sekä sivuille. Mitään katvealueita en havainnut. Tavaratila on ihan ykkösluokkaan kooltaan, näissä koko kansan perusautoissa.

Tilaa on kaikkiaan 505 l, korkeutta tavaratilassa olisi voinut olla huikan enemmän. Kontin pohja on selkeän muotoinen ja tasainen, kuormauskyn-

nystä ei ole, joten tavarat on hyvä laittaa kyytiin. Takaluukku aukeaa riittävän korkealle, otsakin jää ehjäksi lastausta tekevältä. Koira tai parikin mahtuu hyvin sisälle ja vielä tavaraa. Nykyautojen tavoin voit kaataa takapenkit eteenpäin kuljetuksia varten silloin tilaa tulee 1072 l.

Takaluukun kiinnilaittaminen on helppoa, lojauttaa vain ylhäältä alas, niin kiinni on. Leveän luukun ansiosta sisään mahtuu vaikka lastenvaunut hienosti kyytiin ja tilaa on reilusti.

Kaiken kaikkiaan varsin tervetullut uusi malli volkkareitten joukkoon, tulee varmasti näkymään tiestöllä, ku-

ten edeltäjänsä Volkswagen Golf Variantin.

Ps! Tämä oli viimeinen autojuttuni tässä muodossaan toistaiseksi. Juttusarjaa olen tehnyt lehteen vuodesta 1992 lähtien, aloitin Toyota Carinalla malli 1992 ja nyt sarja päättyy tähän Golfiin.

Kaikille lukijoille kiitokset palautteista, joita on tullut vuosien saatossa, kehuja ja risuja.

Rajan koiramiehet ry 2007

Puhelinnumero: 040-5274267
Kotisivut:
<http://www.rajankoiramiehet.fi>
toimisto @ rajankoiramiehet.fi

Hallitus ja vartiostojen yhteyshenkilöt

Puheenjohtaja Jarko Ahonen, K-SR
Puropolku 4, 54100 Joutseno
jarko@kaakonnettupalvelu.fi
040-5274267

Varapuheenjohtaja
Sakari Huhtala, LR
Niitselyksentie 15, 98995 Hautajärvi
sakari.huhtala@raja.fi
0400-217961

Sihteeri Tero Väänänen, K-SR
Rajamiehentie 147, 54270 Vainikkala
tero.vaananen@pp2.inet.fi
050-4414913

Jäsen Lasse Karjalainen, KR
Vanttajärventie 2, 93999 Kuusamo
laku.karjalainen@koillismaa.fi
0400-280681

Jäsen Jari Kronqvist, SLMV
Virpiniemen merivartioasema,
Mustakarantie, 90820 Kello

Jäsen Kari Häsä, P-KR
kari.hasa@kolumbus.fi

Rahastonhoitaja Jukka Hautamäki, P-KR
Pikkutikankuja 3, 80220 Joensuu
hautamak@luukku.com
0400-172471

Varajäsenet:
Pekka Aho, SLMV
PL 289, 00181 Helsinki

Juha Pasanen, K-SR
Hernekallionkatu 37, 55100 Imatra
juha.pasanen1@pp.inet.fi
0400-200089

Pasi Nevalainen, P-KR
Salokyläntie 224, 82210 Suhmura
pikkupa@gmail.com
044-2569801

Arvo Moilanen, KR
Luokkalantie 2, 89600 Suomussalmi
050-3062124

Reima Hänninen, LR

Rajavartioliitto ry
Puheenjohtaja
Jorma Kariniemi
0440-693585
020 410 5767
Fax 020 410 5009
puheenjohtaja@rajavartioliitto.fi

Pääluottamusmies
Markku Pietikäinen
Suvantotie 49
88900 KUHMO
040-5808625
020 410 414

Osoitteenmuutokset ja Rajakoira-lehden jakeluhäiriöilmoitukset:

toimisto@rajankoiramiehet.fi osoitteeseen.
Rajan koiramiehet ry lippalakkitilaukset toimisto@rajankoiramiehet.fi osoitteesta.

Ullmax-tuotetilaukset

Tilatessasi Ullmax tuotteet Rajan koiramiehet ry:n yhteyshenkilöiltä, tuet yhdistyksen toimintaa. Yhteyshenkilöillä myös mallikappaleet kaikista tuotteista.

Juha Pasanen
0400 200 089, juha.pasanen@pp.inet.fi

Pasi Nevalainen
044 256 9801, pikkupa@gmail.com

Jarko Ahonen
040 527 4267, jarko@kaakonnettupalvelu.fi
Tilaukset joko postitse tai perille toimitettuna.

Ota yhteyttä!

Tässä numerossa:

Joint Operation Ursus III -----	3
Pelastuskoirien SM yhteistyössä eri viranomaisten kanssa -----	8
PTR-harjoituspäivät 09-11.10.2007 Vuosanka -----	11
Naksutin rajakoiran koulutuksessa - esineilmaisu -----	13
Hyvä suhde antaa paljon anteeksi -----	15
Rajavartiolaitoksen koirat 11/2007 -----	18
Virkakoira-yhdistysten SM - Talvimestaruuskilpailut -----	19
Tervetuloa kilpailemaan Lieksaan! -----	19
Piraattilevykoirat Malesiassa -----	20
Wolkswagen Golf Variant 2.0 TDI -----	21
Rajan koiramiehet ry 2007 -----	24
Ruskea koirapunkki -----	25

Ruskea koirapunkki

Koiratoiminnan kansainvälistymisen myötä Suomeen jo 1970-luvulla saapunut ruskea koirapunkki (*Rhipicephalus sanguineus*) on inhottava seuralainen. Näin erityisesti siitä syystä, että se menestyy Suomen olosuhteissa vain sisätiloissa ja voi tarttua myös ihmiseen. Ongelma on suurin kaupunkiolosuhteissa, joissa koira pidetään yleensä aina tai ainakin tavanomaisista enemmän sisätiloissa.

Pohjois-Afrikasta lähtöisin oleva ruskea koirapunkki muistuttaa jonkin verran tavallista puutiaista, josta se eroaa selvimmin punaruskean värinsä ja kyljissä olevien ”silmäkuvioidensa” ansiosta. Toinen puutiaisesta poikkeava tuntomerkki ovat pitemmät jalat, josta seuraa nopeampi liikkuminen ja vartalon takaosan piparkakkumainen röpelöisyys. Se on normaalisti kooltaan 3-5 mm pitkä, joskin verta imenyt naaras voi olla jopa senttimetrin mittainen. Yleisesti ottaen voi sanoa, että jos koirassa esiintyy talvikaudella tai varsinaisen punkkialueen ulkopuolella punkkeja, kysymys on mitä todennäköisimmin ruskeasta koirapunkista.

Naaraat imevät koirasta tai josta-kin muusta nisäkkäästä verta, jonka jälkeen siirtyvät asuntojen listojen taakse, huonekaluihin tai seinien ra-

Pohjois-Afrikasta peräisin oleva ruskea koirapunkki on siitä inhottava loinen, että se voi kiinnittyä koiran ohella myös ihmiseen ja pesiäyttyä sitkeästi asuintiloihin (kuvalähde Internet).

koihin, joihin munivat parituhatta muna ja kuolevat. Noin kuukauden kulluttua munista kehittyy aktiivinen toukkamuoto, joka hakeutuu esimerkiksi koiran varpaidenväleihin. Useiden nahanluontien ja nymfimuotojen jälkeen se kehittyy aikuiseksi olosuhteista riippuen noin 60 vrk:ssa – 6 kk:ssa. Se tarvitsee kaikissa kehitysmuodoissaan verta, jota se imee tavallisimmin koirasta, mutta joskus myös ihmisestä. Pulmalliseksi asian tekee se, että aikuinen punkki voi elää huoneistossa jopa 18 kuukautta ilman uutta veriannosta.

Ruskea koirapunkki ei yleensä tartu suoraan koirasta toiseen, vaan koira saa tavallisimmin tartunnan oleskellessaan tiloissa, joissa punkkeja esiintyy. Toukka- ja nymfivaiheessa se kiinnittyy tavallisimmin koiran korviin ja varpaiden väliin. Samassa koirassa voi olla useita punkkien kehitysvaiheita ja niiden määrä voi olla hyvinkin huomattava. Ruskea koirapunkki voi kiinnittyä myös ihmiseen, etenkin jos punkki lähellä ei ole koiria. Kiinnittyneet punkit poistetaan punkkipihdeillä.

Ruskea koirapunkkitartunta ei yleensä aiheuta merkittävää oireilua. Joissakin tapauksissa se voi aiheuttaa ihon ärtymistä, mutta sen suurin terveydellinen riski on toimiminen verisoluja infektoivien taudinaiheuttajien siirtäjänä. Näistä yleisimpiä ovat *Ehrlichia canis* –riketsiabakteeri ja *Babesia canis* –alkueläin. Näitä kumpaakin on todettu Suomessa vain yksittäisinä, ulkomailta saatuina tartuntoina. Ruskean koirapunkin ei ole todettu levittäneen Suomessa esiintyviä punkkivälitteisiä tautteja, kuten esimerkiksi borreliosisia.

Punkit saa hävitettyä koirasta reseptivapailla lääkevalmisteilla, joista esimerkkinä mainittakoon, Exspot®, Frontline® ja Scalibor®-nimiset tuotteet. Sen sijaan huoneistoon pesiäyttyneiden punkkien hävittäminen on jo huomattavasti vaikeampaa ja voi vaatia useita toistuvia käsittelyjä.

Toivotan lopuksi kaikille lukijoilleni Hyvää ja Rauhallista Joulua!